

عنوان

بخشنامه مزد سال ۱۳۶۸

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتتابان

اینجا کلیک کنید

شورای عالی کار در جلسه مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۶ پس از بحث و بررسی پیرامون حداقل مزد کارگران در سال ۱۳۶۸ با در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی کشور و به منظور حفظ قدرت خرید کارگران و حمایت از سیاست‌های تولیدی در کشور و با توجه به اجرای ماده (۲۲) قانون کار و تبصره (۵) قانون اجرای طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها، از اول فروردین ماه ۱۳۶۸ حداقل مزد و تاثیر آن بر سایر سطوح مزدی و کمک‌های غیر نقدی و همچنین مربوط به اعطای پایه (سنوات) و ارتقای طبقه (شغل) کلیه کارگران مشمول قانون کار موسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و کارگاه‌های تولیدی و صنعتی و خدماتی و حرف را در سراسر کشور به شرح زیر تصویب نمود:

بند ۱- حداقل مزد روزانه کارگر عادی مشمول قانون کار در سراسر کشور در سال ۱۳۶۸ به میزان مبلغ سال گذشته تثبیت می‌گردد.

بند ۲- کلیه کارگاه‌ها در سال جاری نیز موظفند مادامی که مجموع دریافتی هر کارگر متاهل و یا معیل، با احتساب مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن، خواربار و عایله‌مندی پس از کسور قانونی (حق بیمه- مالیات) کمتر از ۴۰۰۰۰۰ ریال در ماه (۳۰ یا ۳۱ روز) باشد، دریافتی وی را به مبلغ چهل هزار ریال (۴۰۰۰۰۰) خالص ترمیم و پرداخت نمایند. این مبلغ که عنوانش ترمیم دریافتی است، جزء مزد ثابت محسوب نمی‌گردد. ضمناً دستمزد روزهای غیبت و مبالغ مربوط به تنبیهات انضباطی از سقف مذکور کسر می‌گردد.

تبصره- مجموع دریافتی کارگر متاهل و یا معیل کارمزد در ماه (۳۰ یا ۳۱ روز) در این بند عبارت است از: مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن، خواربار و عایله‌مندی به علاوه حد متوسط کارمزد در آخرین سی و یا سی و یک روز کار.

توضیحات:

الف- کارگران کارمزد بهره‌مند از این مزایا موظفند در انجام سفارشات کارهایی که کارفرما تعهد نموده با توجه به قرارداد فیما بین تلاش و جدیت نمایند. در غیر این صورت، حسب تشخیص مراجع حل اختلاف پیش بینی شده در قانون کار از مزایای مذکور در بند (۲) این بخشنامه بهره‌مند نخواهند شد.

ب- منظور از کارگر متاهل در این بخشنامه کارگری است که دارای همسر باشد و کارگر معیل کارگری است که قانوناً افرادی را تحت تکفل داشته باشد.

بند ۳- در سال ۱۳۶۸ به کلیه کارگران اعم از این که کارگاه مربوط دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل بوده و یا فاقد آن باشد روزانه مبلغ ۶۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) پس از گذشت یک سال از تاریخ استحقاق آخرین پایه (سنوات) و یا گذشت یک سال از تاریخ استخدام در سال ۱۳۶۷، تعلق می‌گیرد که بایستی به مزد آنان اضافه و پرداخت شود.

تبصره ۱- در کلیه کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل آنها تا پایان سال ۱۳۶۷ طبق نظام ارزیابی جدید تهیه و تصویب شده است و یا شرح مشاغل آنها مورد تایید واقع شده (مشروط بر این که طرح مزبور تا پایان خرداد ۱۳۶۸ به تصویب نهایی برسد) مآخذ محاسبه مبلغ پایه (سنوات) فوق‌الذکر به میزان همان نرخ (آتی) پیش بینی شده مندرج در جدول مزد و دستورالعمل اجرایی طرح مربوط می‌باشد.

تبصره ۲- به کارگران فصلی که مدت کارشان در طول سال ۱۳۶۷ بیش از شش ماه باشد همان مبلغ روزانه ۶۰ ریال و به کارگران فصلی که در سال مزبور، کمتر از شش ماه کار کرده اند روزانه مبلغ ۳۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

بند ۴- به منظور حفظ قدرت خرید کارگران در سال ۱۳۶۸ کارفرمایان مکلفند علاوه بر اجرای بندهای (۱) و (۲) و (۳) این بخشنامه و جوهی که تاکنون تحت عنوان کمک هزینه خواربار و سایر کمک‌های جنسی به کارگران پرداخت می‌نموده اند برای هر کارگر شاغل مجرد ماهیانه ۳۰۰۰ ریال و برای کارگران متاهل و معیل ماهیانه ۷۰۰۰ ریال جهت تامین کالاهای ضروری (مصرفی اساسی) به حساب اتحادیه امکان منظور و بن کالاهای اساسی به همین میزان دریافت و در اختیار کارگران و کارکنان خویش قرار دهند.

بند ۵- در کارگاه‌هایی که مزد گروهی از کارگران به صورت کارمزدی پرداخت می‌شود (اعم از این که قسمت ثابت مزد داشته و یا فاقد این قسمت باشند) در اجرای مفاد بند (۳) این بخشنامه حتی الامکان با توجه به دستورالعمل پیوست فقط نسبت به افزایش نرخ یا ملاک‌های کارمزد اقدام نمایند در غیر این صورت مبلغ ریالی مذکور در بند (۳) عیناً به صورت ثابت همراه مزد روزانه پرداخت شود.

بند ۶- پرداخت اضافه دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌ها در سال ۱۳۶۸ طبق دستورالعمل پیوست این بخشنامه باید انجام شود.

در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد کمتر یا بیشتر از مقررات تصویب‌نامه شورای عالی کار در مورد افزایش مزد یا هر نوع مزایای دیگر اقدام نماید.

بند ۷- اجرای مفاد این بخشنامه که الزامی است در صورتی که موجب افزایش دستمزد ماهیانه کارگران از سقف‌های مربوط به پرداخت کمک هزینه‌های مسکن و خواربار شود باعث قطع کمک هزینه‌های مذکور نخواهد شد.

بند ۸- مقررات این بخشنامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی سال ۱۳۶۸ به طور موقت در کارگاه‌ها به کار مشغول می‌شوند نخواهد بود.

ابوالقاسم سرحدی زاده- وزیر کار و امور اجتماعی

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد موضوع بند (۵) مصوبه مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۱۸ شورای عالی کار

شماره: ۲۰۵۸۴

تاریخ: ۱۳۶۷/۱۲/۲۰

به منظور محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد در اجرای بند (۵) مصوبه فوق‌الذکر در مورد کارگرانی که تمام یا قسمتی از مزدشان به صورت کارمزد پرداخت می‌شود می‌توان با استفاده از روش‌های زیر افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد را در ماه به ازای مبلغ ریالی روزانه ۶۰ ریال به دست آورد:

الف- اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه فقط یک نوع کالا تولید می‌شود فرمول‌های مربوطه عبارتند از:

فرمول (1)

میزان افزایش نرخ = $\frac{60}{\text{ریال}}$

معدل تولید روزانه یک نفر در قسمت مورد نظر

فرمول (2)

میزان افزایش نرخ = $\frac{60 \times \text{تعداد نفرات قسمت}}{\text{ریال}}$

معدل کل تولید روزانه قسمت مورد نظر

فرمول (3)

نرخ جدید = $\frac{\text{نرخ فعلی} \times \text{ریال} \times 60 \times \text{تعداد نفرات قسمت} + \text{معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر}}{\text{معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر}}$

معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر

فرمول‌های ۱ و ۲ میزان افزایش نرخ کارمزد را مشخص می‌سازد (لذا با افزودن این میزان به نرخ قبلی نرخ جدید به دست می‌آید) و فرمول ۳ عینا نرخ کارمزدی جدید را به دست می‌دهد. کاربرد هر یک از سه فرمول مزبور انتخابی بوده و بستگی به وضعیت کارگاه دارد. برای تعیین معدل‌ها حداقل باید یک دوره شش ماهه تولید در نظر گرفته شود.

ب- اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه چند نوع کالای مختلف و با نرخ‌ها و یا ملاک‌های کارمزدی متفاوت تولید می‌شود برای به دست آوردن نرخ کارمزد جدید هر کالا منحصرأ باید از فرمول (۳) بند (الف) استفاده شود. بدین ترتیب که نرخ کارمزد فعلی هر یک از کالاها جداگانه در فرمول مزبور تاثیر داده می‌شود تا نرخ جدید آن حاصل گردد.

هوشنگ تقوی نمین - مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) موضوع بند (۶) مصوبه مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۱۸ شورای عالی کار پیوست بخشنامه شماره ۷۸۲۵۹ مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۰

شماره: ۲۰۵۸۶

تاریخ: ۱۳۶۷/۱۲/۲۰

الف- نحوه اجرا، مربوط به آن دسته از کارگاه‌هایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل مصوب بوده و طرح‌های آنها قبل از سال ۱۳۶۰ به تصویب رسیده است:

۱- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد قبلی وی پیش‌بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ ۶۰ ریال در روز در نظر گرفته شود.

۲- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت مابه‌التفاوت مبلغ ریالی طبقه قبلی و طبقه جدید پیش‌بینی شده باشد می‌باید مابه‌التفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی جدید به وی پرداخت شود.

۳- چنانچه هیچ کدام از مفاد بندهای (۱) و (۲) این دستورالعمل در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه پیش‌بینی نشده باشد جهت تعیین تکلیف از اداره کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

ب- مبلغ ریالی اضافه مزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌هایی که طبق نظام جدید ارزیابی مشاغل تهیه گردیده از تاریخ تصویب طرح برابر دستورالعمل اجرایی طرح تعیین و پرداخت می‌گردد.

ج- پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای شغل در کارگاه‌هایی که فاقد طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند می‌باید با توجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام شود.

هوشنگ تقوی نمین - مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری